TVA 2015 – mai mult decât o problemă fiscală

Mihaela Bucurenciu, Manager, departamentul de Asistenţă fiscală, Ernst & Young România

Florina Parîng, Senior consultant, departamentul de Asistenţă fiscală, Ernst & Young România

Începând cu 1 ianuarie 2015, companiile care furnizează servicii pe cale electronică, servicii de telecomunicaţii, radiodifuziune şi televiziune[1] către consumatori finali vor colecta TVA din statul membru în care este stabilit beneficiarul. Aceasta este consecinţa modificării regulilor privind locul prestării acestor servicii către consumatori finali (B2C), atât de către prestatori stabiliţi în UE, cât şi de către prestatori stabiliţi în afara spaţiului european[2].

Astfel, oricine vinde către consumatori din UE produse digitale cum ar fi ziare, muzică, software, jocuri, e-books, filme online, televiziune, telefonie sau e-banking va fi vizat de noile reguli din pachetul TVA 2015.

1. Situaţia curentă

În momentul de faţă, regulile aplicabile şi implicaţiile de TVA aferente vânzărilor de produse digitale diferă în funcţie de locaţia prestatorului (UE/non-UE).

Astfel, prestatorii stabiliţi în UE aplică TVA din statul membru în care sunt stabiliţi, indiferent de locul unde este localizat consumatorul în cadrul UE. Prin urmare, în prezent prestatorii comunitari aplică rata de TVA, reglementările fiscale şi procedurile administrative dintr-un singur stat membru, indiferent în câte state membre sunt stabiliţi clienţii acestora. Spre exemplu, un cetăţean german care achiziţionează un antivirus pe cale electronică din România

suportă un cost cu TVA de 24% din România (chiar dacă rata aplicabilă în Germania este de 19%). Pe de altă parte, un cetăţean român care cumpără o carte pe internet (furnizată pe cale electronică) de la o companie din Luxemburg suportă un cost cu TVA de 15% sau chiar 3% (în loc de 24% TVA aplicabilă în România).

Regulile aplicabile prestatorilor din afara UE sunt diferite, în sensul că aceştia aplică TVA din statul membru în care este stabilit consumatorul (cu anumite excepţii privind utilizarea efectivă a serviciilor). Astfel, o companie de telefonie din Republica Moldova colectează TVA din Bulgaria atunci când clientul sau (să spunem, cetăţean român) utilizează telefonul în Bulgaria (TVA se datorează în statul membru în care serviciul este efectiv utilizat). Pe de altă parte, abonamentul unui client român la o publicaţie electronică (revistă online) a unei companii media din Ucraina este purtător de 24% TVA din România (TVA se datorează în statul membru în care este stabilit clientul).

2. Ce se schimbă de la 1 ianuarie 2015?

Începând cu această dată, vor fi uniformizate regulile aplicabile serviciilor BTE efectuate de prestatori stabiliţi în UE şi în afara acesteia, către consumatori finali din UE.

De la 1 ianuarie 2015, serviciile BTE prestatate de companii UE şi non-UE către consumatori finali din UE vor fi subiect de TVA în statul membru în care beneficiarul, persoana neimpozabilă, este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau resedinţa obişnuită. Este important de menţionat faptul că noile reguli nu vizează comerţul cu bunuri şi nici tranzacţiile cu persoane impozabile (B2B), al căror regim nu va fi modificat începând cu 1 ianuarie 2015.

[1] *Servicii numite în continuare generic BTE (EN: broadcasting, telecommunications, electronic services)*

[2] *Aceste modificări reprezintă ultima fază a Pachetului de*

TVA 2010, prevăzut de Directiva 2008/8/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce priveşte locul de prestare a serviciilor

Citește articolul integral în nr. 2 al revistei Tax Magazine cu doar 45 lei abonament trimestrial (include 3 numere – oct., nov., dec. 2014). Pentru abonare, click aici.